

Sygn. akt IX U 1706/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale:./.

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania F. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

na skutek odwołania F. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 9 września 2014 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 1706/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 09.09.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu F. B. (B.) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wobec treści orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia podnosząc, iż od wielu lat cierpi na chorobę zawodową – głuchotę czuciowo – nerwową obustronną, która została stwierdzona decyzją Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z dnia 28 lutego 2006r., zaś w ostatnim czasie stan jego zdrowia uległ w tym zakresie znacznemu pogorszeniu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony F. B. urodził się (...)

W okresie od dnia 12.01.1976r. do dnia 30.12.1999r. był zatrudniony w KWK (...) na stanowiskach kolejno: pomocy dołowej p/z, młodszego górnika p/z oraz górnika p/z.

Od 30.12.1999r. przebywał na urlopie górniczym, zaś od 24.02.2002r. jest uprawniony do górniczej emerytury.

Po przejściu na urlop górniczy ubezpieczony nigdzie dodatkowo nie pracował.

W badaniu przeprowadzonym w dniu 27.12.2004r. w Poradni Chorób Zawodowych (...)w S. stwierdzono obustronny ubytek słuchu dla UP-40dB i UL -38DB.

Decyzją Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego z dnia 30.11.2005r. nr NS/HP/(...) odmówiono ubezpieczonemu stwierdzenia choroby zawodowej z uwagi niską wartość ubytku słuchu. W związku z odwołaniem ubezpieczonego, decyzja ta została zmieniona decyzją Powiatowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w K. z dnia 28.02.2006r. Nr NS/HP (...) w której stwierdzono u ubezpieczonego chorobę zawodową w postaci obustronnego uszkodzenia słuchu spowodowanego działaniem hałasu ponadnormatywnego. W uzasadnieniu tej decyzji wskazano, powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, że wielkość ubytku słuchu związana z pracą w hałasie nie może być wyłączną przyczyną wydania decyzji odmawiającej stwierdzenia choroby zawodowej.

W dniu 30.06.2014r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, wobec czego poddany został badaniu przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 18.08.2014r. stwierdził, że nie jest on niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. Jak wskazał pogorszenie słuchu, jakie nastąpiło po 29.12.1999r., kiedy ubezpieczony zakończył zatrudnienia, nie było spowodowane hałasem pochodzenia zawodowego i nie stanowi podstawy do orzekania o niezdolności do pracy. Powyższe stanowisko podzieliła Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 03.09.2014r., które stało się podstawą zaskarżonej decyzji.

W toku niniejszego postępowania w trakcie badania ubezpieczonego przez biegłych specjalistów z zakresu audiologii i laryngologii oraz z zakresu laryngologii, stwierdzono obustronny ubytek słuchu typu odbiorczego średniego stopnia na poziomie odpowiednio dla ucha prawego -48,3 dB oraz ucha lewego -48,3 dB. Jak wskazali biegli zawodowy ubytek słuchu ma charakter stacjonarny i narasta wyłącznie podczas narażenia na hałas. Stwierdzony u ubezpieczonego w 2004r. - tj. już po ustaniu zatrudnienia - uszczerbek nieprzekraczający progu 45 dB, świadczył o zachowanej wydolności społecznej słuchu i nie powodował niezdolności do pracy. Pogłębienie się ubytku słuch od tego czasu ma charakter pozazawodowy i jest związane z procesem starzenia się organizmu.

Ubezpieczony F. B. z powodu choroby zawodowej nie jest całkowicie ani częściowo niezdolny do pracy.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt organu rentowego, opinię biegłej z zakresu audiologii i laryngologii dr n. med. W. U. z dnia 11.12.2014r. (k.20-22), opinię biegłej z zakresu laryngologii E. W. z dnia 09.02.2015r. (k.44-47) oraz zeznania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 29.04.2015r. minuty od 00:05:17 do 00:17:01).

Sąd w pełni podzielił zgodne opinie powołanych w sprawie biegłych sądowych. Zawierają one bowiem wyczerpującą specjalistyczną ocenę schorzenia ubezpieczonego, są rzeczowe i przekonujące, poparte wynikami badań oraz analizą dokumentacji lekarskiej z przebiegu leczenia ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Ubezpieczony domagał się przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wskazując na rozpoznaną chorobę zawodową w postaci obustronnego niedosłuchu, która w jego ocenie uzasadnia przyznanie prawa do świadczeń rentowych.

W świetle wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd uznał żądania ubezpieczonego za bezzasadne.

Choroba zawodowa nie zawsze oznacza takie upośledzenie organizmu, które uniemożliwia wykonywanie pracy zawodowej. Dopiero jej nasilenie w stopniu znacznie ograniczającym zdolność do wykonywania zatrudnienia z powodu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy (trwałej lub okresowej), daje podstawę do ustalenia inwalidztwa (niezdolności do pracy) z tytułu choroby zawodowej (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 stycznia 1998 r. II UKN 438/97, OSNAiP z 1998/24/219).

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że u ubezpieczonego rozpoznano chorobę zawodową w postaci obustronnego niedosłuch, jednak stopień zaawansowania tego schorzenia po ustaniu narażenia na działanie czynników zawodowych, nie uzasadnia orzeczenia niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Do chwili obecnej uszkodzenie słuchu mieści się w granicach wydolności społecznej. Zawodowy ubytek słuchu ma bowiem charakter stacjonarny i narasta wyłącznie podczas narażenia na hałas, ubezpieczony natomiast już od piętnastu lat nie pracuje i nie podlega takiemu narażeniu. Pogorszenie się stanu zdrowia w tym zakresie już po ustaniu zatrudnienia, jest związane wyłącznie z procesem starzenia się.

Za takim przyjęciem przemawiają zgodnie opinie powołanych w sprawie biegłych sądowych specjalistów z zakresu laryngologii, które Sąd w pełni podzielił. Biegli ci jednoznacznie stwierdzili, iż brak jest podstaw do orzeczenia u ubezpieczonego niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową – uszkodzeniem słuchu.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 6 ust. 1 pkt.6 cytowanej wyżej ustawy, wobec powyższego działając na mocy art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Sędzia